

[Hauge.]

heder. Det er en Lejlighedslov, som jeg har sagt, en Kriselov, der skal bidrage til at hjælpe os over Krigstidens Eftervirkninger. Det er kun den nødtørftige Bolig, der fritages i Henhold til dette Lovforslag; de Boliger, der er bygget større end 120 m², kan ikke komme i Betragtning.

Under de Forhandlinger, der førtes i 1925—26 her i Rigsdagen om en Ændring i den kommunale Beskatning, erkendtes det, jeg tror, jeg kan sige fra alle Sider, at det var nødvendigt at tage det her foreliggende Spørgsmaal op til Prøvelse. Jeg havde, som bekendt, i det Lovforslag, jeg som Indenrigsminister stillede om en Ændring i den kommunale Ejendomsbeskatning, optaget en Bestemmelse om, at Boligerne skulde i et vist Omfang være fritaget for Ejendomsskyld. Bestemmelsen gik imidlertid ud, fordi man ikke kunde enes om den, saaledes som den var foreslaaet, men til Gengæld gav man mig Tilsagn om, at man vilde være velvillig overfor Spørgsmaalets senere Behandling. Jeg vil udtale nu, som jeg udtalte i Foraaret, at jeg haaber, at denne Velvillie vil give sig til Kende, naar vi forhaabentlig nu kommer til en mere indgaaende Forhandling, end der blev Lejlighed til i Foraaret. Og jeg vil indtrængende anmode den højtærede Indenrigsminister om at stille sig velvillig overfor Forslaget, som det her foreligger. Det er et sagligt velbegrundet Forslag uden noget som helst skattepolitisk Vedhæng. Det er et Lovforslag, der tager Sigte paa at bevare Hjemmene for dem, der nu har grundet sig egne Hjem, enten det er sket ved kollektive Foranstaltninger eller ved, at vedkommende har bygget sig et Hus, og Lovforslaget er at betragte som et Supplement til § 5 i Statsboligfondsloven af 1922. Det er min Opfattelse, at Bestemmelsen i Statsboligfondslovens § 5 alene ikke vil være tilstrækkelig til at løse de Vanskeligheder, der er forbundet med den Højkonjunktur, under hvilken der i saa vid Udstrækning er blevet bygget ved Statens Foranstaltninger.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, saaledes som det allerede før har foreligget for det høje Ting, og det er mit Haab, at det inden ret længe maa komme til en Realitetsforhandling om Lovforslaget, som formentlig vil blive henvist til et Udvalg, og at vi dér vil naa til tilfredsstillende Resultater ikke blot for dem, der har bygget og siddet i Vanskeligheder paa Grund af Højkonjunkturen under Byggeperioden, men ogsaa for dem, der agter at bygge,

saaledes at vi kan hjælpe dem til at komme i Gang med Arbejdet og ogsaa hjælpe dem i Byggefagene og dermed beslægtede Fag, der nu er uden Arbejde, til at komme i Arbejde.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har Ordet som Ordfører for Forslagsstillerne til de under Punkt 7 og 8 paa Dagsordenen opførte Sager.

Ordføreren for Forslagsstillerne til de under Dagsordenens Punkt 7 og 8 opførte Lovforslag (Niels Frederiksen): De to Lovforslag, der af det radikale Venstre er forelagt her i Tinget vedrørende Fritagelse for Nybygninger m. m. for Ejendomsskyld henholdsvis til Staten og Kommunerne, har samme Indhold som de tilsvarende Lovforslag, der blev forelagt af Partiet for det høje Ting i Fjor. Jeg kan derfor i det væsentlige henvisse til Forhandlingerne om disse Lovforslag i Fjor, idet jeg kun ønsker at tilføje nogle Bemærkninger om Lovforslagenes Betimelighed under den nuværende Situation. De foreliggende Lovforslag er paa en Maade at betegne som Krisehjælpsforslag med varig Virkning. Der er ingen Tvivl om, at den Skattelettelse, som det radikale Venstre her foreslaar, mere end noget andet er tiltænkt i Øjeblikket. Det er en Lettelse i den Del af Ejendomsskatteerne, som virker hemmende paa Erhvervslevet, fordyrende for Befolkningen, hemmende paa Arbejde, Omsætning og Beskæftigelse og fordyrende paa Huslejen, som er overordentlig stærkt medbestemmende for det Prisniveau, der i Øjeblikket hersker. Det radikale Venstre har derfor ment, at man fuldt og helt skulde sige, at Nybygninger, paabegyndte efter 31. December 1926, skulde fritages for Ejendomsskyld baade til Staten og Kommunen. Derved gør man det muligt, at enhver, der agter at begynde Byggeri, paa Forhaand ved, at de Nybygninger, de opfører, ikke skal svare Skat hverken til Staten eller Kommunen. De kan, naar de tilrettelægger Arbejdet og den Udgift, dette medfører, med Sikkerhed regne med denne Skattefrihed. Dernæst vil de af os her foreslaaede Lovgivningsforanstaltninger paaføre de Beboelsesejendomme, ikke mindst i Byerne, der i Øjeblikket har en høj Husleje paa Grund af de dyre Byggeomkostninger og de høje Grundpriser, en haardt tiltænkt Konkurrence, en Konkurrence, der er ganske nødvendig for at faa Huslejen sænket paa disse Ejendomme, især for deres Vedkommende, hvor Priserne er